Lietas Nr. C32306015
Lietas arhīva Nr. C-1162-16/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2016. gada 15.septembrī

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S. Strakše
ar tiesas sēdes sekretāri E.Priedi,
piedaloties prasītāja pārstāvjiem /pers. A/ un zvērinātam advokātam Valsts amatpersona, atbildētāja pilnvarotam pārstāvim /pers. B/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu automašīnu garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības /Nosaukums A/ maza apmēra prasībā pret /pers. C/ par parāda piedziņu.
Tiesa

konstatēja:

Automašīnu garāžu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība /Nosaukums A/ cēlusi maza apmēra prasību Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā pret /pers. C/, norādot, ka atbildētājam pieder garāžas īpašums Nr. 6, /adrese/. Garāžu īpašuma kopīpašumā esošās daļas pārvalda automašīnu garāžu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība /Nosaukums A/.

Saistību tiesības ar atbildētāju, sākot ar 2011.gada 1.augustu, ir izcēlušās pēc analoģijas uz Dzīvokļa īpašuma likuma un Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma pamata.

Atbildētājs nav norēķinājies ar prasītāju par nepieciešamajiem (pārvaldīšanas) izdevumiem un vienreizējiem pakalpojumiem noteiktiem mērķiem, un atbildētāja parāds par laika periodu no 2011. gada 1. augusta līdz 2014. gada 31.decembrim sastāda EUR 1361,36. Pamatojoties uz Civillikuma 1756.pantu, 1759.panta 1.punktu, 1765.pantu, prasītāja aprēķinājusi likumiskos nokavējuma procentus, kuru apmērs par laika periodu no 2011.gada 1.augusta līdz 2014.gada 31.decembrim sastāda EUR 121,90.

Pamatojoties uz Civillikuma 1402. pantu, 1652. panta pirmās daļas 3. punktu, 1756.pantu, 1759. panta 1. punktu, 1765. pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10. panta 2., 3. punktu, 13.pantu un Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 10. panta trešo daļu, prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja galveno parādu EUR 1361,36, likumisko nokavējuma procentus par laika periodu no 2011.gada 1.augusta līdz 2014.gada 31.decembrim EUR 121,90 un tiesāšanās izdevumus, kā arī noteikt tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos procentus, kas ir 6% gadā no piespriestās, bet nesamaksātās pamatparāda summas.

2015.gada 21.septembrī tiesā saņemti atbildētāja /pers. C/ rakstveida paskaidrojumi prasībai, kuros norāda, ka prasību neatzīst. Norāda, ka atbildētājam pieder garāžas īpašums Nr./adrese/, taču atbildētājs nekad nav bijis automašīnu garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības /Nosaukums A/ biedrs, kā arī nav noslēdzis līgumu par kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanu. No prasības pieteikuma nav redzams, kāda bijusi nepieciešamo izdevumu aprēķināšanas metode un kāpēc prasītāja atsaukusies uz analoģiju ar Dzīvokļa īpašuma likumu un Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumu.

Prasītājas pārstāvji /pers. A/ un zvērināts advokāts Raivo Sjademe tiesas sēdē uzturēja prasību daļā par galvenā parāda EUR 1284,08 un likumisko procentu EUR 114,47 piedziņu, bet pārējā daļā no prasības atteicās, paskaidrojot, ka uztur prasību tādā apmērā, kādā var dokumentāli pierādīt izdevumu apmēru. Papildus paskaidroja, ka prasītāja uztur un apsaimnieko garāžu īpašumu kopīpašumā esošo daļu un pieguļošo zemes gabalu. Atbildētājam, pamatojoties uz Civillikuma 864., 866.pantu, kā kopīpašniekam jānes nastas un īpašuma uzturēšanai nepieciešamie izdevumi. Atbildētājs ir izmantojis prasītājas sniegtos apsaimniekošanas pakalpojumus, nav cēlis iebildumus pret prasītājas darbību. Parāda summas aprēķinā ir iekļauti nepieciešamie pārvaldīšanas izdevumi un pakalpojumi: administrācijas izdevumi un darbinieku darba samaksa, valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas, riska nodeva (minētos izdevumus apstiprina noslēgtie darba līgumi, izdrukas no Valsts ieņēmumu dienesta informācijas sistēmas); maksājumi par patērēto elektroenerģiju, pamatojoties uz līgumu, kas noslēgts ar AS "Latvenergo"; maksa par atkritumu izvešanu, pamatojoties uz noslēgtu līgumu; maksa par telekomunikāciju pakalpojumiem, pamatojoties uz līgumu, kas noslēgts ar SIA "Lattelecom"; maksa par transporta pakalpojumiem (sniega tīrīšanu, konteineru piegāde talkai reizi gadā); kancelejas un saimniecības preces; pasta izdevumi sakarā ar atbildētājiem nosūtītajiem aicinājumiem ierasties uz kopīpašnieku sapulcēm u.c. paziņojumi; maksa par bankas pakalpojumiem, kas iekļauta aprēķinā, jo visus maksājumus prasītāja veikusi ar bankas starpniecību; pamatlīdzekļu amortizācija. Tāpat aprēķinā iekļauti neparedzētie izdevumi, ko veido maksa par notāra pakalpojumiem, kas bija nepieciešami sakarā ar kooperatīva amatpersonu vēlēšanām.

Atbildētāja pilnvarotais pārstāvis /pers. B/ tiesas sēdē prasību atzina daļēji un paskaidroja, ka, tā kā atbildētājs nav kooperatīva biedrs, viņam nav jāsedz izdevumi par administrācijas pakalpojumiem, pamatlīdzekļu amortizāciju un pasta izdevumi. Atbildētājs pats tīra un uzkopj garāžai pieguļošo teritoriju. Turklāt mašīnu novieto garāžā tikai 6 mēnešus gadā, kad atrodas reisā jūrā, pārējā laikā mašīnu novieto pie mājas. Uzskata, ka izdevumi par apsardzes pakalpojumiem ir greznuma izdevumi, jo garāžu teritorija ir iežogota. Turklāt var noslēgt līgumu arī par lētākiem pakalpojumiem. Atzīst maksu par elektrību, atkritumu izvešanu un konteineru piegādi.

Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējot lietas materiālos esošos pierādījumus, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

No lietas materiāliem pievienotā zemesgrāmatas nodalījuma noraksta redzams, ka atbildētājam /pers. C/ ir nostiprinātas īpašuma tiesības uz garāžu Nr./adrese/, kas atbilst 403/35221 domājamai daļai no visa īpašuma /adrese/.

Nekustamā īpašuma /adrese /, apsaimniekošanai un uzturēšanai ir izveidota automašīnu garāžu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība "/Nosaukums A/", kuras darbības mērķis atbilstoši sabiedrības statūtu 1.6.punkta noteikumiem ir nodrošināt biedru saimnieciskās vajadzības, sniedzot pakalpojumus, kas saistīti ar automašīnu garāžu ekspluatāciju, apsaimniekošanu.

Lietā nav strīda par to, ka atbildētājs nav kooperatīvās sabiedrības biedrs. Lietā pastāv strīds, vai atbildētājam kā garāžas īpašniekam, kurš nav kooperatīvās sabiedrības biedrs, ir pienākums norēķināties ar prasītāju par nepieciešamajiem (pārvaldīšanas) izdevumiem un vienreizējiem izdevumiem

noteiktiem mērķiem.

No prasības pieteikuma un paskaidrojumiem par parāda par nepieciešamajiem izdevumiem piedziņu redzams, ka prasītāja līdz piedzīt no atbildētāja parādu EUR 1361,36 apmērā, ko prasītājas ieskatā veido nesamaksātie nepieciešamie (pārvaldīšanas) izdevumi. Tiesas sēdē prasītāja samazināja prasījuma apmēru, lūdzot piedzīt parādu EUR 1284,08 apmērā.

Tiesa konstatē, ka starp pusēm pastāv strīds par kopīpašuma apsaimniekošanas izdevumu piedziņu, līdz ar to prasītāja nepamatoti atsaucas uz Dzīvokļa īpašuma likuma un Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma normām. Minēto normu piemērošanai strīda izšķiršanā, vadoties pēc analoģijas, nav pamata, jo ir norma – Civillikuma 1067.-1072.pants, kas regulē strīdus tiesiskās attiecības - kopīpašuma apsaimniekošanu. Prasītājas norādītās tiesību normas tiesai nav saistošas, un kļūdaina atsauce uz tiesību normām pati par sevi nevar būt pamats prasības noraidīšanai, jo nevis materiālo tiesību norma veido prasības pamatu, bet gan juridiskie fakti, ar kuriem prasītājs pamato savu prasījumu. Turklāt, kaut arī prasītāja nav rakstveidā grozījusi un papildinājusi prasību Civilprocesa likuma 74.panta trešās daļas 3.punktā noteiktajā kārtībā, prasītājas tiesas sēdē sniegtā argumentācija, kā arī tiesā 2016.gada 16.augustā saņemtajā iesniegumā par pierādījumu pievienošanu iekļautā atsauce uz Civillikuma 864.pantu ļauj izdarīt secinājumu, ka prasītāja uzskata, ka prasības summu veido nepieciešamie izdevumi kopīpašuma uzturēšanai atbilstoši atbildētājam piederošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka pušu tiesiskajām attiecībām piemērojams Civillikuma 1067.-1072. pants, kas regulē kopīpašuma apsaimniekošanu.

Saskaņā ar Civillikuma 1071.pantu kopīpašniekiem ir pienākums nest uz kopēju lietu gulošās nastas, apgrūtinājumus un lietas uzturēšanai vajadzīgos izdevumus samērīgi ar viņu daļām.

Civillikuma 1071.panta izpratnē jēdziens „izdevumi" saprotams visplašākā nozīmē. Tas aptver ne tikai kopējās lietas saglabāšanas un uzturēšanas izdevumus (šaurākā nozīmē), bet arī tās apsaimniekošanas, pārvaldīšanas, remonta, pārbūves (pārveidošanas), apdrošināšanas un citus izdevumus, kas saistīti ar kopējo lietu (*sk.Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2015. gada 15. jūnija spriedums civillietā Nr. C28151308, SKC - 0087/2015*).

Kooperatīvo sabiedrību darbību, tai skaitā – tās finanšu līdzekļu veidošanos un izlietojumu, regulē Kooperatīvo sabiedrību likums, kura 1.pantā ir noteikts, ka biedra nauda ir kooperatīvās sabiedrības biedra naudas iemaksa sabiedrības uzturēšanas un kopējo izdevumu segšanai.

Tādejādi biedra naudas funkcija ir nodrošināt kooperatīvās sabiedrības darbību.

Tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā būtiska nozīme ir apstāklim, ka atbildētājs nav kooperatīvās sabiedrības biedrs, līdz ar to ir nepieciešams nošķirt izdevumus, kas saistīti ar kooperatīvās sabiedrības uzturēšanu un tās izdevumu segšanu, un izdevumus, kas tiešā un nepastarpinātā veidā ir attiecināmi uz kopīpašuma uzturēšanu Civillikuma 1071.panta izpratnē.

No prasītājas rakstveida paskaidrojumiem un parāda summas aprēķinā iekļautajām maksājuma pozīcijām tiesa secina, ka prasītāja ir attiecinājusi uz atbildētāju, kurš nav kooperatīvās sabiedrības biedrs, vienādas maksājumu pozīcijas un apmēru ar to, kāds noteikts kooperatīvās sabiedrības biedriem, kuri veic biedru naudas samaksu. Tiesa uzskata, ka minētais gan neatbrīvo atbildētāju no pienākuma segt lietas uzturēšanai vajadzīgos izdevumus samērīgi ar viņam piederošajām domājamām daļām, taču kopīpašnieka pienākumi nav pielīdzināmi sabiedrības biedru pienākumiem - atbildētāja pienākums ir piedalīties kopīpašuma uzturēšanā proporcionāli viņam piederošajām domājamām daļām, savukārt biedra pienākums ir nodrošināt sabiedrības darbību un piedalīties kopīpašuma uzturēšanā apmērā, kādā noteikta biedru nauda.

No kopsavilkuma par nepieciešamajiem pārvaldīšanas izdevumiem redzams, ka prasītāja aprēķinā ir iekļāvusi šādas pozīcijas: administrācijas un darbinieku darba samaksa un ar tiem saistītie nodokļu maksājumi – valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas un uzņēmējdarbības riska nodeva; samaksa par līgumdarbu veikšanu un tiem saistītie nodokļu maksājumi; samaksa par elektroenerģijas piegādi un atkritumu apsaimniekošanu; samaksa par telekomunikāciju pakalpojumiem; transporta pakalpojumi (sniega tīrīšana un konteinera piegāde reizi gadā); kancelejas preces un saimnieciskie izdevumi; pasta izdevumi; bankas pakalpojumi; pamatlīdzekļu amortizācija; neparedzēti izdevumi (maksa par zvērināta notāra pakalpojumiem sakarā ar kooperatīvās sabiedrības amatpersonu vēlēšanām).

Tiesa uzskata, ka izdevumi, kas saistīti ar kooperatīva administrācijas (valdes) un tās algotu darbinieku darba samaksas un ar to saistīto nodokļu maksājumu samaksu, samaksa par kooperatīvajai sabiedrībai nodrošinātiem telekomunikāciju pakalpojumiem, kancelejas preču iegādi un kooperatīva saimniecisko izdevumu segšanu (piemēram, kooperatīva telpu uzturēšanu), pasta izdevumi sakarā ar nosūtītiem aicinājumiem uz biedru kopsapulcēm, bankas komisijas maksa par kooperatīvās sabiedrības veiktiem pārskaitījumiem, kā arī sabiedrības pamatlīdzekļu amortizācija un neparedzēti izdevumi, ko veido maksa par zvērināta notāra pakalpojumiem, nav atzīstami par kopīpašuma uzturēšanas izdevumiem Civillikuma 1071.panta izpratnē, bet gan par izdevumiem, kuri saistīti ar kooperatīvās sabiedrības darbības nodrošināšanu, un līdz ar to ir sedzami no biedru naudu iemaksām. Minētie izdevumi ir radušies nevis sakarā ar kopīpašuma pastāvēšanu un tā uzturēšanu, bet gan kooperatīvās sabiedrības izveidošanu un darbību, un to lietderību, nepieciešamību un apmēru ir iespējams noteikt un ietekmēt vienīgi kooperatīvās sabiedrības biedriem, piemēram, lemjot par valdes locekļu atalgojuma noteikšanu, budžeta apstiprināšanu un citiem ar sabiedrības saimniecisko darbību un organizatorisko struktūru, un ikdienas darba nodrošināšanu saistītiem jautājumiem.

Izvērtējot prasītājas norādītās maksājumu pozīcijas un maksājumus apliecinošus pierādījumus, tiesa uzskata, ka par nepieciešamiem kopīpašuma uzturēšanas izdevumiem, kurus atbildētājam ir pienākums segt, ir atzīstami šādi izdevumi: maksa par elektroenerģiju un atkritumu izvešanu, maksa par transporta pakalpojumiem (konteineru piegādi) un maksa par veiktiem remonta darbiem, un konkrēti: maksa par patērēto elektroenerģiju laika periodā no 2011.gada 1.augusta līdz 2011.gada 31.decembrim EUR 4,81 apmērā (2.sēj.l.l. 23-33); maksa par atkritumu apsaimniekošanu laika periodā no 2011.gada 1.augusta līdz 2011.gada 31.decembrim EUR 0,77 apmērā (2.sēj.l.l. 34-44); maksa par elektroinstalācijas mērījumiem un elektroinstalācijas ierīkošanas darbiem EUR 27,07 apmērā, kas aprēķināta, pamatojoties uz ar SIA "Zeikats" 2011.gada 16.martā un 2011.gada 13.jūlijā noslēgtiem uzņēmuma līgumiem Nr.E-2011/2 un Nr.ME-12, SIA "Zeikats" izsniegtiem rēķiniem un prasītājas veiktiem maksājumiem, atbilstoši atbildētājam piederošās daļas apmēram (. 1.sēj. l.l. 61-65, 2.sēj. l.l. 93-103); maksa par asfalta seguma remonta darbiem EUR 58,89, kas aprēķināta, pamatojoties uz 2011.gada 15.maijā noslēgto līgumu ar SIA "Z.E.P.S.", tās izsniegtiem rēķiniem un sabiedrība sveiktiem maksājumiem, atbilstoši atbildētājam piederošās daļas apmēram (1.sēj.l.l.66-67, 2.sēj. l.l. 104-106); maksa par patērēto elektroenerģiju 2012.gadā EUR 12,89 apmērā (2.sēj.l.l. 123-147); maksa par atkritumu apsaimniekošanu 2012.gadā EUR 1,68 apmērā (2.sēj.l.l. 148-172); maksa par transporta pakalpojumiem 2012.gadā (būvgružu konteineru un ekskavatoru sniega tīrīšanai) EUR 3,65 (2.sēj. l.l. 198-202); maksa par patērēto elektroenerģiju 2013.gadā EUR 14,03 apmērā (2.sēj.l.l. 235-259); maksa par atkritumu apsaimniekošanu 2013.gadā EUR 1,67 apmērā (2.sēj.l.l. 260-283); maksa par patērēto elektroenerģiju 2014.gadā EUR 14,49 apmērā (2.sēj.l.l. 347-371); maksa par atkritumu apsaimniekošanu 2014.gadā EUR 2,41 apmērā (2.sēj.l.l. 372-392);); maksa par transporta pakalpojumiem 2014.gadā (būvgružu savākšanu) EUR 3,18 (2.sēj. l.l. 417-419). Tādejādi kopējā nepieciešamo kopīpašuma uzturēšanas izdevumu kopsumma, kas piedzenama no atbildētāja, sastāda EUR 145,54.

Ievērojot minēto, tiesa uzskata, ka ir apmierināma prasība daļā par pamatparāda EUR 145,54 piedziņu, bet daļā par pamatparāda EUR 1138,54 piedziņu – atzīstama par nepamatotu un noraidāmu.

Saskaņā ar Civillikuma 1753.apntu ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.p.) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Civillikuma 1757.pantā noteikts, ka, nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs. Ja tas nav darīts, tad atzīstams, ka klusējot pieņemti likumiskie procenti (1765.p.).

Civillikuma 1759.panta 1.punktā noteikts, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katru parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1651.pantu nokavējums ir saistības izpildīšanas vai izpildījuma pieņemšanas prettiesīgs novilcinājums. Pirmajā gadījumā ir parādnieka, bet otrajā - kreditora nokavējums.

Saskaņā ar Civillikuma 1652.pantu parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis: 1) kad viņš dabūjis lietas valdījumu noziedzīgā vai vispār prettiesīgā kārtā; 2) kad izpildīšanai noliktā laikā nav iespējams viņu sastapt un viņa prombūtnes attaisnošanai nav svarīgu iemeslu; 3) kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas. Civillikuma 1653.pantā noteikts, ka citos gadījumos, lai atzītu parādnieka nokavējumu, viņam jādabū paprieks atgādinājums no kreditora vai tā vietnieka.

Atbildētājs nav kooperatīvās sabiedrības biedrs, līdz ar to viņa pienākums veikt maksājumus neizriet no Kooperatīvo sabiedrību likuma vai kooperatīvā sabiedrības biedru kopsapulces vai valdes lēmumiem, un atbildētājam nav saistoši biedru kopsapulces noteikti maksājumu termiņi. Starp pusēm nav noslēgts līgums par kopīpašuma uzturēšanu un apsaimniekošanu, līdz ar to samaksas pienākums neizriet arī no līguma.

Tiesa uzskata, lai atzītu, ka ir iestājies parādnieka nokavējums, kas, savukārt, rada parādnieka saistību maksāt likumiskos nokavējuma procentus, atbildētājam saskaņā ar Civillikuma 1653.pantu bija jāsaņem prasītājas atgādinājums, tas ir, pieprasījums veikt nepieciešamo kopīpašuma uzturēšanas izdevumu samaksu, nosakot maksājuma termiņu. Turklāt, ievērojot to, ka atbildētājs nav kooperatīvās sabiedrības biedrs, šādam atgādinājumam ir jāsatur informācija ne vien par kopējo maksājuma summu, bet arī par kopējo maksājamo summu veidojošām pozīcijām – kopīpašuma uzturēšanas izdevumu, par ko tiek prasīta samaksa, veidu un apmēru, kā arī izdevumu pamatojumu.

Prasītāja ir veikusi nokavējuma procentu aprēķinu par laika periodu no 2011.gada 1.augusta līdz 2014.gada 31.decembrim. Tiesa nekonstatē, ka prasītāja Civillikuma 1653.pantā noteiktajā kārtībā būtu atgādinājusi atbildētājam par katra maksājuma termiņa iestāšanos, informējot par maksājuma pamatotību un veidu. Lietas materiāliem ir pievienoti 4 faktūrrēķini: 2011.gada 30.septembra rēķins Nr.6-1; 2012.gada 2.jūlija rēķins Nr.6-1; 2013.gada 4.jūlija rēķins Nr.6, 2014.gada 16.jūnija rēķins Nr.6, kurā iekļauta tāda pozīcija kā "apsaimniekošanas izdevumi" vai "nepieciešamie izdevumi" par tekošo gadu, kā arī pozīcijas "maksa par elektrību", "maksa par talku", "el.instalācijas darbi un mērījumi", "asfalta seguma remonta darbi", no kā secināms, ka prasītāja faktiski reizi gadā ir pieprasījusi samaksas pienākuma izpildi par visiem attiecīgajā gadā veicamiem maksājumiem, izsniedzot rēķinu pirms attiecīgā gada noslēguma. Lietā nav iegūti pierādījumi, ka prasītāja būtu sniegusi atbildētājam vēl citu informāciju par maksājumu pamatojumu, bez faktūrrēķinos norādītā. Līdz ar to tiesa uzskata, ka nav iegūti pierādījumi, ka atbildētājs būtu saņēmis pienācīgu atgādinājumu par saistības esamību un tās izpildi, kas dotu pamatu atzīt, ka atbildētājs, neveicot samaksu, ir pieļāvis nokavējumu, kas rada viņam saistību maksāt likumiskos nokavējuma procentus.

Līdz ar to prasība daļā par nokavējuma procentu EUR 114,47 piedziņu noraidāma.

Ievērojot to, ka prasītāja tiesas sēdē samazināja prasījumu apmēru, tiesvedība lietā daļā par parāda EUR 77,28 un likumisko procentu EUR 7,43 piedziņu izbeidzama, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 223.panta 4.punktu, jo prasītāja faktiski ir atteikusies no prasības šajā daļā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, apmierinot prasību daļēji, no atbildētāja par labu prasītājai piedzenama samaksātā valsts nodeva atbilstoši apmierinātā prasījuma daļai EUR 71,14 un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 4,70. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas 1.punktu no atbildētāja par labu prasītājai piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi zvērināta advokāta palīdzības samaksai EUR 21,83 apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu spriedumā nosakāmas prasītājas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos nokavējuma procentus 6% apmērā gadā no nesamaksātās pamatparāda summas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.1 pantu atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Ievērojot minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41., 44., 93., 97., 189., 190., 195.pantu,

tiesa

nosprieda:

Prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu automašīnu garāžu īpašnieku kooperatīvajai sabiedrībai /Nosaukums A/, reģ.Nr./reģistrācijas numurs/, parādu EUR 145,54 (viens simts četrdesmit piecus *euro* piecdesmit četrus centus) un tiesāšanās izdevumus – samaksāto valsts nodevu EUR 71,14 (septiņdesmit vienu *euro* četrpadsmit centus), ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,70 (četrus *euro* septiņdesmit centus) un ar lietas vešanu saistītos izdevumus EUR 21,83 (divdesmit vienu *euro* astoņdesmit trīs centus), kopā piedzenot EUR 243,21 (divi simti četrdesmit trīs *euro* divdesmit vienu centu).

Noteikt automašīnu garāžu īpašnieku kooperatīvajai sabiedrībai /Nosaukums A/, reģ.Nr./reģistrācijas numurs/, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, likumiskos nokavējuma procentus 6% (sešu procentu) apmērā gadā no nesamaksātās parāda summas EUR 145,54 (viens simts četrdesmit pieci *euro* piecdesmit četri centi).

Automašīnu garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības /Nosaukums A/ maza apmēra prasību pret /pers. C/ daļā par parāda EUR 1138,54 un likumisko procentu EUR 114,47 piedziņu noraidīt.

Izbeigt tiesvedību civillietā automašīnu garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības /Nosaukums A/ maza apmēra prasībā pret /pers. C/ daļā par parāda EUR 77,28 un likumisko procentu EUR 7,43 piedziņu.

Noteikt /pers. C/termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, 2016. gada 29.septembra, Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesā.

Tiesnese S.Strakše